

واکاوی توصیه‌های طراحی فضای آموزشی بر مبنای نظریه یادگیری و یگوتسکی و تطبیق آن با توصیه‌های مفهوم انعطاف‌پذیری

محمد سلطان‌زاده زرنندی^{۱*}، عاطفه رئیسی^۲

^۱ استادیار گروه معماری، دانشکده هنر و معماری، دانشگاه شهید باهنر کرمان، کرمان، ایران.
^۲ دانشجوی کارشناسی ارشد، گروه معماری، دانشکده هنر و معماری، دانشگاه شهید باهنر کرمان، کرمان، ایران.
 (تاریخ دریافت مقاله: ۱۴۰۳/۰۲/۱۵، تاریخ پذیرش مقاله: ۱۴۰۳/۰۳/۲۷)

چکیده

تحقیقات نشان داده‌اند که ویژگی‌های کالبدی فضای آموزشی بر عملکرد دانش‌آموز و اثربخشی آموزش مؤثر بوده و یادگیری به معماری مطلوب و فضای یادگیری مناسب نیاز دارد. در میان نظریات در حوزه آموزش، نظریه و یگوتسکی بر اهمیت برقراری تعامل و نیز محیط اجتماعی در یادگیری دانش‌آموزان تأکید داشته است؛ اما بررسی توصیه‌های کالبدی آن کمتر مورد توجه پژوهش‌ها بوده است. از طرف دیگر مفهوم انعطاف‌پذیری که تحقیقاتی متعدد به توصیه‌های کالبدی آن پرداخته‌اند نیز به ایجاد تعامل میان دانش‌آموزان در جهت بهبود یادگیری اشاره دارد. بر این اساس، این پژوهش در پی پاسخ به این پرسش است که به چه میزان می‌توان از توصیه‌های مفهوم انعطاف‌پذیری برای طراحی فضاهای آموزشی بر اساس نظریه و یگوتسکی استفاده کرد و توصیه‌های مفهوم انعطاف‌پذیری و نظریه و یگوتسکی تا چه حد همپوشانی دارند. در این پژوهش که بر مبنای روش توصیفی-اکتشافی صورت می‌گیرد برای نیل به اهداف پژوهش پس از شناخت نظریه و یگوتسکی و مفهوم انعطاف‌پذیری؛ به جمع‌آوری و دسته‌بندی توصیه‌های این دو مفهوم برای طراحی معماری فضای آموزشی پرداخته می‌شود. در گام بعد با مبنای قرار دادن سه مؤلفه تنوع‌پذیری، تطبیق‌پذیری و تغییرپذیری از مفهوم انعطاف‌پذیری، تلاش می‌شود تا میزان همپوشانی توصیه‌های طراحی نظریه و یگوتسکی با هر یک از این مؤلفه‌ها بررسی شود. نتایج پژوهش نشان داد برخی توصیه‌های طراحی و یگوتسکی نظیر مبلمان یا سازماندهی فضاها، به ویژه با معیارهای طراحی دو مؤلفه تنوع‌پذیری و تطبیق‌پذیری انطباق دارند. به طور کلی غالب توصیه‌های طراحی مفهوم انعطاف‌پذیری همسو با اهداف نظریه و یگوتسکی هستند و به کارگیری این توصیه‌ها همان نتایجی را در پی دارد که نظریه و یگوتسکی به دنبال آن است. این بدان معنی است که راهکارهایی با تنوع و تعدد بیشتر پیش روی طراحی معماری فضاهای آموزشی بر اساس نظریه و یگوتسکی قرار می‌گیرد.

واژگان کلیدی

طراحی معماری، فضای آموزشی، یادگیری، نظریه و یگوتسکی، انعطاف‌پذیری.

* نویسنده مسئول مکاتبات: msoltan@uk.ac.ir

© حق نشر متعلق به نویسنده(گان) است و نویسنده تحت مجوز Creative Commons Attribution License به مجله اجازه می‌دهد مقاله چاپ شده را با دیگران به اشتراک بگذارد منوط بر اینکه حقوق مؤلف اثر حفظ و به انتشار اولیه مقاله در این مجله اشاره شود.

۱. مقدمه

مدرسه از فضاهای مهم شهری است که کودکان مهم‌ترین سنین الگوپذیری و آموزش‌پذیری خود را در آن سپری می‌کنند. این فضا که در شکل‌گیری شخصیت و افزایش توانایی کودکان نقش مؤثری دارد، گستره‌ای از شناخت‌ها و فعالیت‌های رشد کودک را دربر می‌گیرد (Arghiani et al., 2017). پژوهش‌ها در این زمینه بیان می‌کنند که محیط مدرسه خود یکی از عوامل اساسی آموزش است. محیط یادگیری بر میزان یادگیری کودکان اثرگذار است؛ و کودک، محیط یادگیری و تعامل میان آن‌ها بر شکل‌گیری دانش نقش مهمی را ایفا می‌کند؛ بنابراین ایجاد محیط مناسب برای ارتقاء یادگیری مستلزم توجه به طراحی محیط کالبدی و استفاده از دانش معماری است. یادگیری به معماری سالم و فضای یادگیری مناسب بستگی دارد (Ozayi et al., 2021; Azemati et al., 2018; Ghasemi Ariani & Mirdad, 2016).

بر این اساس درک چگونگی تأثیر محیط مدارس بر یادگیری دانش‌آموزان و توجه به ویژگی‌های معماری مدرسه‌ها، برای طراحی این گونه فضاها مهم است و در این مسیر مطالعه نظریه‌های یادگیری به منظور شناخت دقیق‌تر و عمیق‌تر فرآیند یادگیری، تفکر و ارتباط کودک با محیط اطراف ضروری است. از میان نظریه‌هایی که در زمینه یادگیری بیان شده است، نظریه یادگیری ویگوتسکی با توجه به تأکیدش بر محیط، می‌تواند رویکردی مناسب برای طراحی مدارس تلقی شود (Wilson et al., 1993). کلاس مدنظر ویگوتسکی محیطی است که در آن یادگیری به شکل فعال صورت می‌پذیرد و کودک با برقراری تعاملات اجتماعی شروع به یادگیری می‌کند. در این دیدگاه، یادگیرنده در کلاس درس به عنوان یک عضو فعال در محیط اجتماعی است (Saif, 2022; Razmara & Momeni, 2020; Mehmoui, 2020; Erbil, 2020). از سوی دیگر، فعالیت‌های متنوع نیازمند فرآیندهای متنوع است و نیز گروه‌های دانش‌آموزی برای کارهای مشارکتی، فضاهای متنوع را طلب می‌کنند (Mardumi & Delshad, 2010). پس با ایجاد محیطی که انعطاف‌پذیری لازم را داشته باشد، می‌توان بر تعاملات اجتماعی و محیط یادگیری اثر مثبت گذاشت. مفهوم «انعطاف‌پذیری» بر قابلیت‌های فضا و تنوع‌بخشی استفاده از یک محیط واحد تأکید دارد (Ehrenkrantz, 1999). انعطاف‌پذیری در محیط یادگیری بر اینکه سیستم به چه میزان می‌تواند ظرفیت خود را برای یادگیری افزایش دهد تأکید دارد؛ و همچنین شرایط لازم برای برقراری تعامل در فضاهای آموزشی را مهیا می‌کند (Esmaeili et al., 2019).

بر این اساس هدف پژوهش حاضر تلاش برای شناخت راهکارهای طراحی معماری بر اساس نظریه ویگوتسکی است تا از این طریق به افزایش یادگیری دانش‌آموزان کمک شود و در این مسیر گمان می‌رود توصیه‌ها و راهکارهای طراحی که در مفهوم انعطاف‌پذیری مطرح شده و دارای تنوع گسترده‌ای هستند، با خواسته‌ها و اهداف نظریه ویگوتسکی همپوشانی و انطباق دارند و می‌توان از آن‌ها برای طراحی فضاهای آموزشی بر اساس نظریه یادگیری ویگوتسکی استفاده کرد. پژوهش در پی پاسخ به این سؤالات است:

۱. چگونه می‌توان برای افزایش یادگیری دانش‌آموزان، از نظریه یادگیری ویگوتسکی و مفهوم انعطاف‌پذیری در طراحی معماری مدارس استفاده کرد؟
۲. راهکارهای طراحی مفهوم انعطاف‌پذیری تا چه میزان با اهداف و خواسته‌های نظریه یادگیری ویگوتسکی و توصیه‌های طراحی آن همپوشانی و انطباق دارند و تا چه میزان می‌توان از توصیه‌های مفهوم انعطاف‌پذیری برای طراحی بر اساس نظریه ویگوتسکی استفاده کرد؟

۲. پیشینه تحقیق

تحقیقات و پژوهش‌های پیشین به بررسی رابطه میان محیط و یادگیری و نیز نظریه ویگوتسکی و مفهوم انعطاف‌پذیری در فضای آموزشی به شکل مجزا پرداخته‌اند.

الف. در رابطه با نظریه ویگوتسکی، یادگیری مشارکتی و توصیه‌های طراحی آن بر فضاهای آموزشی، در پژوهشی اسکندی و همکاران، به ارائه چارچوبی مفهومی برای طراحی فضای فیزیکی مدرسه‌های ابتدایی بر مبنای نظریه یادگیری ویگوتسکی پرداخته‌اند و به منظور ایجاد محیط یادگیری مشارکتی مدنظر ویگوتسکی برای ساخت دانش، تعامل، تسهیل یادگیری و نقش فعال یادگیرنده، توصیه‌های طراحی فضای فیزیکی نظیر در نظر گرفتن تنوع رنگی، انعطاف‌پذیری در طراحی فضا و محوطه‌سازی و نیز ایجاد مناطق اجتماعی غیررسمی ارائه کرده‌اند (Eskandari Torbaghan et al., 2020). اریبل (۲۰۲۰) در پژوهشی دیگر پس از در نظر گرفتن زیرساخت‌های نظری کلاس درس معکوس و یادگیری مشارکتی بر اساس نظریه ویگوتسکی پیشنهادها را مختلفی را برای آموزش ارائه می‌کند (Erbil, 2020). در تحقیقی مشابه روک و همکاران، نمونه‌ای از چگونگی تأثیر نظریه فرهنگی - اجتماعی ویگوتسکی بر طراحی یک فضای یادگیری را ارائه کرده‌اند و پیشنهادها و پیامدهایی برای طراحی فضاهای آموزشی آینده مطرح می‌کنند (Rook et al., 2015). ماکاوی و همکاران در تحقیق خود یادگیری دانش‌آموزان در آموزش مبتنی بر تجربه و یادگیری مشارکتی را مورد ارزیابی قرار داده و چارچوبی برای طراحی در زمینه یادگیری مبتنی بر تجربه ارائه کرده است (Mackaway et al., 2011). از سوی دیگر برخی تحقیقات به طور کلی به رابطه میان محیط و یادگیری پرداخته‌اند. در این باره سلن (۲۰۰۳) و بارت و همکاران پس از بررسی تأثیر ویژگی‌های فیزیکی کلاس درس بر پیشرفت تحصیلی دانش‌آموزان و تعامل میان آن‌ها، ویژگی‌هایی از جمله چیدمان فضایی، مدت زمان اقامت در مکان، دسترسی‌پذیری به فضای عمومی، نور، دما، کیفیت هوا، انعطاف‌پذیری و رنگ را به عنوان عوامل مؤثر بر افزایش یادگیری دانش‌آموزان بیان می‌کنند (Celen, 2003; Barrett et al., 2015).

ب. در باب مفهوم انعطاف‌پذیری در حوزه معماری و فضاهای آموزشی تحقیقات متنوعی صورت گرفته و توصیه‌هایی نیز برای معماری مدارس با تأکید بر مفهوم انعطاف‌پذیری بیان شده است. در پژوهشی مردمی و دلشاد، با توجه به ذات تجربه‌پذیر کودک و به منظور پاسخگویی به تحولات گسترده روش‌های آموزشی بر طراحی محیط‌های یادگیری انعطاف‌پذیر تأکید دارند؛ و در پی آن برای طراحی فضاهای آموزشی بر مبنای مفهوم انعطاف‌پذیری توصیه‌هایی نظیر یکپارچگی محیط یادگیری، اجزای انعطاف‌پذیر، فضای انعطاف‌پذیر و اختصاص دادن فضای زیاد به کلاس‌های درس به هدف رخ دادن فعالیت‌های چندگانه و متفاوت، بیان می‌کنند (Mardumi & Delshad, 2010). محمودی بیان می‌کند که در محیط آموزشی انعطاف‌پذیر همه بخش‌های محیط قابلیت تبدیل به محیط یادگیری را دارند (Mahmoudi, 2018). در پژوهشی اسماعیلی و همکاران تأثیر معماری مدارس انعطاف‌پذیر بر رفتار اجتماعی دانش‌آموزان را بررسی کرده‌اند. نتایج بیانگر آن است که ابعاد کالبدی معماری فضای آموزشی انعطاف‌پذیر بر ابعاد رفتار اجتماعی کودکان اثرگذار است (Esmaeili et al., 2021). در تحقیقی دیگر انکرانتس با تأکید بر مفهوم انعطاف‌پذیری به طراحی مدرسی که بتوان با نیازهای دانش‌آموزان ارتباط برقرار کند و در آن یادگیری مشارکتی به کمک گروه‌های کوچک انجام شود، پرداخته است (Ehrenkrantz, 1999). شفیی با بررسی ویژگی‌های محیط کالبدی انعطاف‌پذیر و پیشنهاد معلمان و روان‌شناسان، الگوهایی معماری ارائه کرده است تا کودکان بتوانند به صورت گروهی به یادگیری بپردازند (Shafaei, 2017).

با بررسی پژوهش‌های انجام گرفته در رابطه با ویژگی‌های معماری فضای آموزشی مدنظر ویگوتسکی، می‌توان بر اهمیت ایجاد فضاهای انعطاف‌پذیر پی برد. با این حال تاکنون پژوهش‌های انجام یافته هرکدام به شکل مجزا به بررسی توصیه‌های طراحی فضای آموزشی بر مبنای مفهوم انعطاف‌پذیری و نظریه ویگوتسکی پرداخته‌اند. گرچه تحقیقاتی که در حوزه مفهوم انعطاف‌پذیری انجام شده از دامنه‌ای وسیع‌تر و از تنوع بیشتر برخوردارند؛ اما تحقیقات حاضر به این پرداخته‌اند که آیا امکان استفاده از توصیه‌های مفهوم انعطاف‌پذیری برای طراحی فضاهای آموزشی بر اساس نظریه ویگوتسکی مقدور و کارآمد است یا خیر؟ با بررسی موارد عنوان شده چنین برمی‌آید که مفهوم انعطاف‌پذیری موضوعی مرتبط با تأثیر طراحی فضای آموزشی بر فعالیت‌های

مشارکتی دانش‌آموزان برگرفته از نظریه یادگیری ویگوتسکی است. از این رو، این پژوهش در پی آن است که میزان انطباق توصیه‌های طراحی مستخرج از نظریه ویگوتسکی و مفهوم انعطاف‌پذیری در فضای آموزشی را بیان کند.

۳. روش تحقیق

پژوهش حاضر از حیث هدف کاربردی و به لحاظ ماهیت تو صیفی-اکتشافی است. برای دستیابی به معیارها و شاخص‌های معماری فضای آموزشی مؤثر بر میزان یادگیری دانش‌آموزان، پیرامون مبانی نظری به واکاوی توصیه‌های طراحی معماری نظریه ویگوتسکی و مفهوم انعطاف‌پذیری و بررسی ارتباط و انطباق میان آن‌ها پرداخته شده است.

شیوه جمع‌آوری اطلاعات در این پژوهش بر پایه مطالعات کتابخانه‌ای و اسنادی است. در این راستا پژوهش حاضر در چند گام به برقراری ارتباط میان مفاهیم مورد مطالعه و پاسخ به پرسش‌های پژوهش می‌رسد. در مرحله اول ضمن واکاوی تعاریف مفهوم انعطاف‌پذیری و نظریه یادگیری ویگوتسکی به شناسایی مؤلفه‌ها، شاخص‌ها و وجوه مختلف آن‌ها پرداخته شده است. در گام بعد تو صیه‌های طراحی هر دو مفهوم به شکل مجزا شناسایی شد. در نهایت سعی شد با برقراری ارتباط منطقی میان تو صیه‌های طراحی نظریه ویگوتسکی و مفهوم انعطاف‌پذیری، گزاره‌های علی مرتبط کننده این دو مفهوم استخراج شود. شناخت مفاهیم قابل ارتباط در توصیه‌های طراحی نظریه ویگوتسکی و مفهوم مذکور از اصلی‌ترین بخش‌های این پژوهش است.

۴. نظریه اجتماعی- فرهنگی ویگوتسکی

در حوزه علوم تربیتی سه رویکرد رفتارگرایی، شناخت‌گرایی و سازنده‌گرایی در طراحی آموزشی مطرح هستند. رویکرد سازنده‌گرایی خود در قالب نظریات مختلفی بسط یافته و مطرح شده است. نظریه فرهنگی- اجتماعی ویگوتسکی یکی از نظریه‌های سازنده‌گرایی است و همچنین ریشه و مبنای نظریه‌های سازنده‌گرایی اجتماعی یا دیالکتیک شناخته می‌شود (Saif, 2022; Fardanesh, 1998).

شکل ۱: جایگاه نظریه ویگوتسکی در رویکردهای یادگیری

نظریه ویگوتسکی که جایگاه آن در رویکردهای یادگیری در (شکل ۱) نشان داده شده اجتماع را منشأ روان انسان می‌داند و بیان می‌کند جنبه‌های تاریخی، فرهنگی و اجتماعی در رشد شناختی مهم است. بر اساس این نظریه، رشد شناختی افراد به وسیله کنش متقابل میان یادگیرنده و محیط اطرافش شکل می‌گیرد و بدون در نظر گرفتن محیط اجتماعی- فرهنگی یادگیرنده قابل درک

نخواهد بود. در واقع رشد شناختی کودک وابسته به افرادی است که در دنیای او زندگی می‌کنند و دانش‌ها، اندیشه‌ها و نگرش‌های فرد در تعامل با دیگران تحول می‌یابد (Gauvain, 2019; Razmara & Momeni Mehmoui, 2020; Saif, 2022). یکی از نکات اصلی در نظریه ویگوتسکی آن است که نمی‌توان رشد را از بافت اجتماعی خود جدا دانست؛ چراکه فرهنگ و اجتماع عناصر اصلی رشد هستند (Kozulin, 2002). نظریه ویگوتسکی درباره رشد، در عین حال نظریه تعلیم و تربیت نیز هست و به انتقال فرهنگ، ارزش‌ها، آداب و رسوم، عقاید و مهارت‌های گروه اجتماعی به نسل بعد می‌پردازد (Vygotzky, 1986). به طور کلی در این نظریه رشد شناختی دارای ماهیت مشارکتی و گفتمانی است و به کمک تجربه و یادگیری به دست می‌آید. یادگیری کودک در نتیجه تعامل اجتماعی با دیگران اتفاق می‌افتد و کودک با درونی کردن آن‌ها، مهارت‌های تازه را کسب می‌کند.

۴-۱. مؤلفه‌های نظریه یادگیری ویگوتسکی

ذهن انسان، از طریق تعامل با انسان‌های دیگر و فرهنگ، ساخته می‌شود و فعالیت‌های عقلانی درونی، تداوم گفتگوست (Takaya, 2008). چهارچوب نظریه ویگوتسکی بر فرهنگ، زبان و تعاملات اجتماعی تأکید دارد و آن‌ها را عواملی برای یادگیری می‌داند. به عبارتی ویگوتسکی معتقد است که رشد روانی انسان به صورت فرهنگی تعیین می‌شود و از طریق تعاملات اجتماعی صورت می‌گیرد؛ تعاملات اجتماعی خود به کمک زبان شکل می‌گیرد (Fox & Riconscente, 2008).

فرهنگ: یکی از عناصر مهم در نظریه ویگوتسکی فرهنگ است. رشد و آگاهی فرهنگی فراتر از کسب نگرش‌ها و باورهای خاص است و به هر چیزی در محیط کودک که به صورت مستقیم یا غیرمستقیم تحت تأثیر فرهنگ قرار گرفته اشاره می‌کند (Kozulin, 2015; Bodrova & Leong, 2007; Gajdamaschko, 2011; Gajdamaschko, 2015). از نگاه ویگوتسکی کودک از طریق ابزارهای توسعه‌یافته فرهنگی ارتباط برقرار می‌کند؛ پس باید در مدارس به آن توجه شود (Holbrook et al., 2012). وی معتقد است، چیزی که به عنوان فرآیند بین فردی، بین والد و کودک رخ می‌دهد به فرآیند درون روانی تبدیل می‌شود که به نشانه‌های فرهنگی وابسته است (Crain, 2015).

زبان: به عقیده ویگوتسکی کودک و محیط اجتماعی با هم در تعامل هستند تا شناخت ایجاد شود. کودک شروع به یادگیری زبان کرده و در محیط رشد می‌کند (Razmara & Momeni Mehmoui, 2020; Gajdamaschko, 2011; Gauvain, 2008). او قبل از تسلط بر رفتار شروع به تسلط بر محیط اطراف با کمک گفتار می‌کند (Vygotzky, 1978). از نگاه ویگوتسکی نظام نشانه‌ای گفتار اساسی‌ترین و مهم‌ترین ابزار هر فرهنگ است و تعامل میان فرد و دیگران را سامان می‌دهد. در این نظریه یادگیری بر مبنای گفت و گو عمل می‌کند.

تعاملات اجتماعی: ادعای ویگوتسکی مبنی بر این که شناخت درونی کردن تعاملات اجتماعی است، ایده قدرتمندی است (Wilson et al., 1993; Shafaei, 2017). به عقیده او خاستگاه روان آدمی اجتماع و فرآیندی که به آن شکل می‌دهد، ارتباط است. ویگوتسکی بر این باور است که رشد شناختی کودک عموماً به مردمی که در دنیای او زندگی می‌کنند وابسته است. دانش‌ها و ارزش‌های فرد در تعامل با دیگران تحول می‌یابند (Bredekamp, 2014; Davarpanah, 2019). به عقیده وادسورس اهمیت شناختی تعاملات اجتماعی در هنگام ورود به مدرسه است (Wadsworth, 1999). افراد برای یادگیری باید با همسالان آگاه‌تر یا با معلمان خود وارد تعاملات اجتماعی شوند. در این تعامل که اطلاعات مستقیماً از طریق تجربه اولیه به دست آمده، با انجام دادن و زندگی کردن، درونی می‌شوند (Vygotzky, 1978). در مجموع بر اساس نظریه ویگوتسکی، طراحی فضای آموزشی با ویژگی‌های کالبدی که باعث ایجاد محیطی برای برقراری گفت و گو میان دانش‌آموزان و تعاملات اجتماعی آن‌ها شود ارزشمند است.

۴-۲. ویژگی‌های محیط یادگیری ویگوتسکی

بر اساس سه مؤلفه فوق که هسته نظریه ویگوتسکی را تشکیل می‌دهند، این ایده که فعل و انفعالات میان کودک و محیط باعث رشد شناختی کودک می‌شود، مورد تأکید قرار می‌گیرد (Bredekamp, 2014). ویگوتسکی معتقد است یادگیری طی یک فرآیند مشارکتی اتفاق می‌افتد. این مشارکت موجب سازماندهی فعالیت کودک می‌شود و درک او را به درک افراد بزرگ سال نزدیک می‌سازد (Gauvain, 2008; Fathi, 2019). می‌توان گفت نظریه ویگوتسکی بر تأثیر محیط بر یادگیری تأکید می‌کند. از نظر او کلاس درس محیطی اجتماعی فرهنگی است که رشد شناختی را افزایش می‌دهد. در کلاس درس ویگوتسکی یادگیری به شکل فعال اتفاق می‌افتد و دانش‌آموزان به صورت گروهی کار می‌کنند (Razmara & Momeni Mehmoui, 2020) در این محیط زبان عامل مهمی است که دانش‌آموز را قادر می‌سازد تا هوشمندانه در زندگی اجتماعی و گروهی شرکت کند (Davarpanah, 2019). غنی بودن محیط یادگیری در برقراری تعاملات اجتماعی برای آموزش موفق مؤثر است (Erbil, 2020; Wilson et al., 1993; Gauvain, 2008). به عبارتی میان فرآیند آموزش و محیط کالبدی هماهنگی وجود دارد و متأثر از این هماهنگی کلاس درس سازمان‌دهی شده و روش یادگیری فعال اتفاق می‌افتد (Abbaszadeh Diz, 2020).

حال متأثر از پرسش‌های این پژوهش می‌بایست در جستجوی توصیه‌های طراحی محیط کالبدی مدارس بر اساس نظریه مذکور بود. با بررسی پژوهش‌های انجام گرفته در زمینه طراحی فضای آموزشی با تأکید بر نظریه ویگوتسکی و مؤلفه‌های آن از جمله یادگیری مشارکتی و تعاملات اجتماعی (جدول ۱)، می‌توان گفت برای تحقق خواسته‌های نظریه مذکور دانش‌آموزان به انواع مختلفی از فضا نیاز دارند که بتوانند در آن تنها باشند و در عین حال جمع شوند، کار کنند و با دیگران تعامل داشته باشند (Celen, 2003). آن‌ها نیازمند فضاهایی هستند که بتوانند آنچه را که می‌دانند تجربه کنند. در طراحی این فضاها، باید عملکردهای گوناگون با کالبد فضا منطبق بوده و توجه کافی به انعطاف‌پذیری فضا (Leiringer & Cardellino, 2011; Shafaei, 2017)، ایجاد محیط‌های اجتماع‌پذیر (Abbaszadeh Diz et al., 2020; Celen, 2003) و نیز نحوه چیدمان مبلمان کلاس‌ها بشود (Saif, 2022; Yeliz, 2016). به طور خلاصه توصیه‌های طراحی بر اساس نظریه ویگوتسکی به مواردی چون سلسله مراتب و سازماندهی فضا (نظیر طراحی پلان باز، تقسیم فضاها با دیوارهای متحرک)، مبلمان (نظیر چیدمان صندلی‌ها به صورت دایره‌ای، صندلی‌های قابل تنظیم، انعطاف‌پذیری مبلمان)، کاربری‌ها (نظیر ایستگاه یادگیری مشارکتی، کتابخانه مجهز به فضای گروهی و فردی)، توجه به فضاهای باز و نیز ابعاد فضا اشاره دارد (جدول ۱).

۴-۳. انعطاف‌پذیری

انعطاف‌پذیری در اصطلاح معنای ساده تغییرپذیری برای ایجاد سازگاری در یک شرایط خاص و تغییرات همگام با آن در زمان‌های متفاوت است (Mardumi & Delshad, 2010). به طور عام به قابلیت تغییرپذیری در اجسام بدون آن که شاکله آن تغییر کند، گفته می‌شود (Aini Far, 2003). این مفهوم در معماری به مکان‌هایی اشاره می‌کند که برای منظوره‌های متنوعی استفاده می‌شوند و دارای مجموعه‌ای از قابلیت‌های فضایی هستند؛ به گونه‌ای که می‌توانند حق انتخاب بیشتری به مخاطب بدهند (Gharavi Al-khansari, 2018). انعطاف‌پذیری رویکردی است که قابلیت تغییر برای پاسخگویی به عملکردهای متنوع را ایجاد می‌کند (Torshabi et al., 2021)؛ و در یک محیط آموزشی به این معناست که امکان استفاده از فضا برای عملیات مختلف در زمان‌های متفاوت وجود داشته باشد. به عبارتی انعطاف‌پذیری یک فرآیند پویا است که محیط را پویا می‌کند (Malek, 2012; Barrett & Yufan, 2009).

جدول ۱: توصیه‌های طراحی نظریه یادگیری ویگوتسکی

منابع	توصیه‌های طراحی	
(Chan, 1996)	استفاده از راهروهای عریض و کاربرد آن در ایجاد فضای مشاع.	سلسله مراتب و سازماندهی فضایی
(Barrett & Yufan, 2009) (Zhang, 2009) (Celen, 2003)	طراحی گره فعالیت بین مسیرها و عدم استفاده از راهروهای طولانی.	
(Jeffrey & Lackney, 1994) (Shafaei, 2017) (Celen, 2003) (Leiringer & Cardellino, 2011)	طراحی پلان باز و انعطاف‌پذیر و یکپارچه.	
(Shafaei, 2017)	تقسیم فضاها با دیوارهای متحرک.	
(Peter C, 2007)	طراحی کلاس‌های درس به صورت L شکل.	
(Celen, 2003)	ادغام کلاس درس با سایر حوزه‌های تخصصی.	
(Yeliz, 2016) (Peter C, 2007) (Rook et al., 2015) (Saif, 2022)	چیدن صندلی‌ها به صورت دایره U و O و خوشه‌ای.	
(Dibaei Saber & Tahmaseb Zadeh Sheghlar, 2021) (Alzahrani, 2003) (Erbil, 2020) (Celen, 2003) (Rook et al, 2015) (Lewinski, 2015) (Shatrian, 2010)	قرارگیری دانش‌آموزان به صورت گروهی برای مباحث یادگیری مشارکتی.	
(Lewinski, 2015)	صندلی‌های قابل تنظیم و ارگونومیک.	
(Azemati et al., 2016) (Abbaszadeh Diz et al., 2020) (Eziyi et al., 2017) (Lewinski, 2015) (Abbaszadeh Diz et al., 2019)	انعطاف‌پذیری میلمان برای انطباق با تغییرات در سبک‌های تدریس.	
(Azemati et al., 2016)	وجود قالی در کلاس درس باعث سپری کردن زمان بیشتر در کلاس و افزایش تعامل.	
(Rook et al., 2015)	مکان بخصوصی برای تریبون و تخته وجود ندارد و از هر طرف کلاس استفاده می‌شود.	
(Barrett & Yufan, 2009) (Zhang, 2009) (Leiringer & Cardellino, 2011) (Abbaszadeh Diz et al., 2019) (Niro, 2016)	ایجاد فعالیت‌های متفاوت نسبت به داخل کلاس در مکان‌های متنوع خارج از کلاس. ایجاد ایستگاه‌های یادگیری مشارکتی در کنار کلاس‌های درس.	کاربری‌ها
(Abbaszadeh Diz et al., 2020)	کتابخانه، مجهز به فضای گروهی و انفرادی.	
(Abbaszadeh Diz et al., 2020) (Celen, 2003)	طراحی فضا با ساختار و میلمان اجتماع‌پذیر در داخل و حیاط مدرسه مثل، معابر، کافه‌تربا، حیاط‌ها و راهروهای ورودی.	
(Azemati et al., 2016)	طراحی محیط‌های یادگیری با پیش‌بینی محل نشستن در راهروها و پله‌ها.	
(Abbaszadeh Diz et al., 2019)	طراحی فضاهایی جهت برگزاری برخی کلاس‌ها در حیاط مدرسه.	
(Abbaszadeh Diz et al., 2019) (Shafaei, 2017)	استفاده از عناصر طبیعی در حیاط مدرسه.	
(Shafaei, 2017) (Celen, 2003)	پراکندگی فضای سبز بیرون در بین فضای داخل.	
(Marilyna et al., 1999)	کاهش ارتفاع سقف و ایجاد تضاد در رنگ دیوار.	تناسبات
(Yeliz, 2016) (Chan, 1996)	کلاس‌های درس بزرگ.	
(Celen, 2003)	در مدارس کوچک تعاملات اجتماعی بهتر صورت می‌گیرد (کل مدرسه و نه اندازه کلاس).	

۴-۳-۱. مقیاس‌های انعطاف‌پذیری

انعطاف‌پذیری فضا مقیاس‌های مختلفی دارد. این مقیاس برای محیط‌های آموزشی شامل سه دسته خرد، میانی و کلان است (شکل ۲). در توضیح می‌توان بیان کرد، انعطاف‌پذیری در مقیاس خرد و میانی به لایه‌های درونی فضا و عناصر و ریزفضاهای تشکیل‌دهنده فضاهای آموزشی توجه دارد. به بیانی دیگر، مقیاس خرد به اجزای فضای آموزشی مانند مبلمان و مقیاس میانی به فضاهای یکسان که می‌توانند انعطاف‌پذیری در زمینه عملکردی و ساختاری فضا به وجود آورد، تأکید می‌کند. مقیاس کلان، تفکیک و تجمیع کالبد بنا و نحوه ارتباط آن با محیط اطراف را شامل می‌شود (Mahmoudi, 2018; Aini Far, 2003).

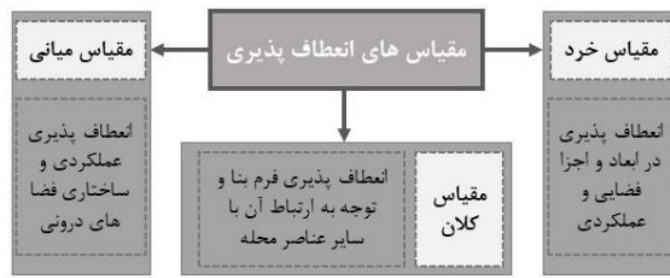
۴-۳-۲. مؤلفه‌های انعطاف‌پذیری

انعطاف‌پذیری در مقیاس‌های (خرد، میانی، کلان) خود از مؤلفه‌های گوناگونی تشکیل می‌شود و برای این مفهوم در معماری فضای آموزشی، دسته‌بندی‌های متفاوتی در پژوهش‌های مختلف در نظر گرفته شده است. در کتابی در زمینه برنامه‌ریزی معماری بیان می‌کند که انعطاف‌پذیری شامل ویژگی‌های چند عملکردی معماری، تغییرپذیری در فضای داخلی و گسترش‌پذیری بیرونی است و معتقد است مفهوم انعطاف‌پذیری را نمی‌توان تنها توسط هر کدام از این مؤلفه‌ها به تنهایی تعریف کرد (Pena & parshall, 2001). در این پژوهش پس از مطالعه انواع دسته‌بندی‌های انعطاف‌پذیری، با توجه به ویژگی‌های محیط یادگیری و فضای مدارس، گونه‌های انعطاف‌پذیری سه مفهوم، تنوع‌پذیری، تطبیق‌پذیری و تغییرپذیری در نظر گرفته شده است (Aini Far, 2003; Mahmoudi, 2018). در (شکل ۳) این مؤلفه‌ها و معیارهای طراحی آن‌ها شرح داده شده است.

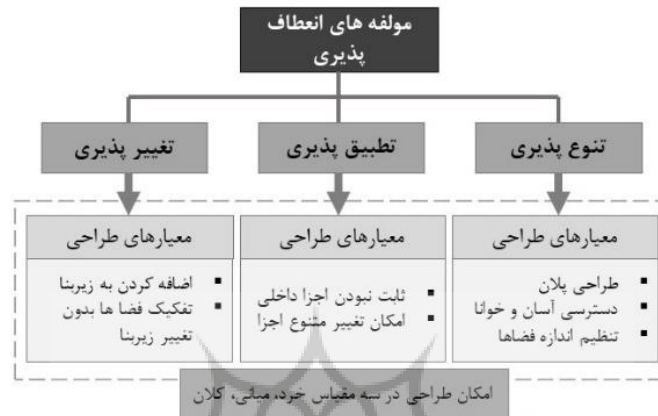
تنوع‌پذیری: تنوع‌پذیری اساسی‌ترین و مهم‌ترین مؤلفه طراحی انعطاف‌پذیر است. به معنای قابلیت فراهم آوردن استفاده‌های مختلف از فضا است که با دو مؤلفه فضا و زمان تعیین می‌شود (Faraji & Nouri, 2018). به عبارتی این قابلیت را ایجاد می‌کند که فضا در زمان‌های مختلف عملکردهای گوناگونی داشته باشد و یا چند عملکرد را هم‌زمان دربر گیرد (Nazari et al., 2018). به بیان عینی‌تر تنوع‌پذیری در معماری به کمک دسترسی آسان و خوانا، طراحی نقشه و تنظیم اندازه فضاهای حاصل می‌شود (Aini Far, 2003). از مهم‌ترین خواص این مفهوم، می‌توان دسترسی خوانا، تلفیق کارکردها در یک فضا و تقلیل اتلاف در فضاهای ارتباطی را بیان کرد (شکل ۴). تنوع‌پذیری در فضای آموزشی، تغییر عملکرد اجزاء و عناصر تشکیل‌دهنده کلاس‌ها تا تغییر عملکرد کلاس‌ها را شامل می‌شود (Mahmoudi, 2018).

تطبیق‌پذیری: تطبیق‌پذیری را می‌توان قابلیت از فضا که باعث هماهنگی با شرایط جدید و مورد نیاز می‌شود، تعریف کرد. معیارهای دستیابی به مفهوم تطبیق‌پذیر شامل ثابت بودن اجزاء داخلی و امکان ترکیب متنوع آن‌ها است (Aini Far, 2003). به عبارتی تطبیق‌پذیری در عمل به جابه‌جا کردن اجزاء داخلی و امکان ترکیب متنوع آن‌ها گفته می‌شود (Mahmoudi, 2018). عوامل تأثیرگذار بر تطبیق‌پذیری را می‌توان سازماندهی فضایی، کالبد و عوامل کارکردی بیان کرد (شکل ۵). مهم‌ترین عامل تأثیرگذار بر تطبیق‌پذیری، کالبد بنا است که به قالب بنا و هر چیز از آن که قابل مشاهده و لمس است گفته می‌شود؛ و به عواملی چون ابعاد و اندازه، فرم، تنوع، شکل، هندسه و گوناگونی فضا بستگی دارد.

تغییرپذیری: تغییرپذیری را می‌توان افزایش فضا به کمک گسترش یا تجمیع و یا کاهش زیربنای فضا، همچنین امکان بازگشت به طرح اولیه و یا تفکیک پس از گسترش یا کم کردن مساحت فضا تعریف کرد. معیارهای دستیابی به این مؤلفه از انعطاف‌پذیری در معماری شامل اضافه کردن به زیر بنا، تفکیک فضاهای (بدون تغییر زیربنا) است (Aini Far, 2003)؛ به عبارت دیگر این قابلیت، تغییر اندازه زیربنا در جهت کوچک‌تر شدن یا بزرگ‌تر شدن را فراهم می‌کند (Faraji & Nouri, 2018). عوامل مؤثر بر تغییرپذیری، عوامل فضایی، ساختاری و عملکردی بیان شده‌اند (شکل ۶). به بیان محمودی تغییرپذیری در محیط‌های آموزشی به معنای، پاسخ به رشد فضاهای در مراحل مختلف آموزشی است (Mahmoudi, 2018). به طور کلی برای تغییر در عملکرد فضاهای می‌توان از قابلیت تغییرپذیری و امکان تفکیک فضاهای مختلف مدرسه استفاده نمود.

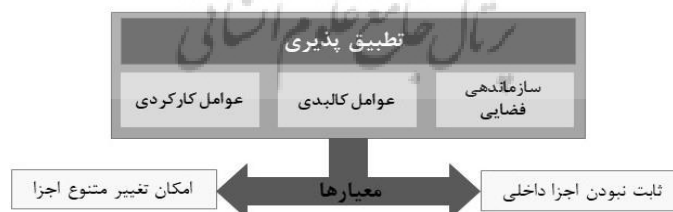
شکل ۲: مقیاس های انعطاف پذیری (Aini Far, 2003; Mahmoudi, 2018)

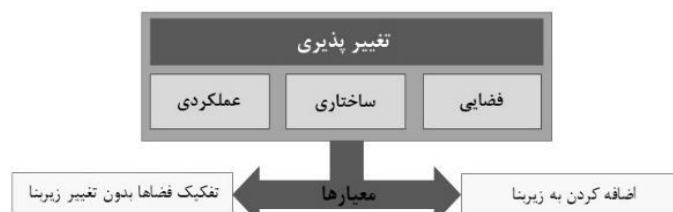
شکل ۳: مؤلفه های انعطاف پذیری و معیارهای طراحی آن ها (Aini Far, 2003)

شکل ۴: ویژگی ها و معیارهای تنوع پذیری (Aini Far, 2003)

شکل ۵: معیارها و عوامل تأثیرگذار بر تطبیق پذیری

شکل ۶: معیارها و عوامل تأثیرگذار بر تغییر پذیری

۴-۳-۳. فضای آموزشی انعطاف‌پذیر

در تعریف فضای آموزشی انعطاف‌پذیر می‌توان بیان کرد، همه بخش‌ها قابلیت تبدیل به فضای یادگیری را داشته و می‌توانند حس جستجوگری کودک را فعال کنند. توانایی کودک در خلق فضای آموزشی خود، یکی از عوامل مهم طراحی محیط آموزشی انعطاف‌پذیر است. در چنین ساختاری ارتباط دو طرفه میان کودک و محیط شکل می‌گیرد؛ به این صورت که کودک محیط یادگیری خود را می‌سازد و از سوی دیگر محیط به یادگیری کودک کمک می‌کند (Qureshi Mardumi & Delshad, 2010; Gologahi et al., 2022). انعطاف‌پذیری فضای آموزش و ایجاد مکان‌های قابل تغییر برای یادگیری فعالیت‌های متنوع در سازماندهی محیط‌های یادگیری مشارکتی نیز اهمیت دارد (Abbaszadeh Diz et al., 2019). در مجموع می‌توان بیان کرد در فضای آموزشی انعطاف‌پذیر، ۱. اکثر فضاها توانایی تغییر و تبدیل به محیط آموزشی را دارند؛ ۲. محیط انعطاف‌پذیر حس کنجکاوی در دانش‌آموزان ایجاد می‌کند و ۳. تشویق یادگیرنده به خلق فضای آموزشی خود، از عوامل اصلی طراحی محیط‌های یادگیری انعطاف‌پذیر است. پس از مطالعه مبانی نظری و پژوهش‌های انجام گرفته و بر اساس ویژگی‌های محیط یادگیری انعطاف‌پذیر، توصیه‌های طراحی مفهوم انعطاف‌پذیری در قالب مؤلفه‌ها و معیارهای ذکر شده توسط عینی‌فر و محمودی، برای این مفهوم (Mahmoudi, 2018; Aini Far, 2003) در (جدول ۲) جمع‌آوری شده‌اند.

جدول ۲: توصیه‌های طراحی مفهوم انعطاف‌پذیری

منابع	توصیه‌های طراحی	معیارها	مؤلفه‌ها
(Mahmoudi, 2018) (Mardumi & Delshad, 2010) (Hosseini et al., 2014) (Feli & Soltanzadeh, 2016) (Azemati et al., 2016) (Stone, 2001) (Peter Barrett & Yufan, 2009) C, 2007) (Malek, 2012) (Qureshi Gologahi et al., 2022)	طراحی پلان باز. پلان کلاس L شکل چاق. ایجاد فضاهای فعال (جمعی و چندمنظوره) و غیرفعال (شخصی). پلان و حجم بنای چند عملکردی و چندمنظوره. منعطف کردن حیاط مدرسه و ترکیب فضای باز و بسته با آن‌ها. طراحی فضاهایی برای نشست گروهی در حیاط. ایجاد محیط‌های برای فعالیت‌های اجتماعی، مرکزگرا و مرکزگریز.	طراحی پلان	فضای یادگیری
(Kreeta, 2020) (Kenn, 2001) (Mardumi & Delshad, 2010) (Mahmoudi, 2018) (Qureshi Gologahi et al., 2022)	زنده کردن مسیرهای ارتباطی و فضاهای انتقالی، ترکیب راهروها و تبدیل آن‌ها به فضای یادگیری و تعاملات اجتماعی. ایجاد محیط‌های یادگیری در فضاهای نیمه‌باز. احساس باز بودن فضا و گسترش میدان دید، سهولت حرکت در فضا. راهروهای نرم و شکسته و با حالت‌های متفاوت.	دسترسی آسان و خوانا	
(Kreeta, 2020) (Kenn, 2001) (Azemati et al., 2016)	پیش‌بینی تغییر پلان و وسعت فضا برای جمعیت‌های مختلف. فضاهای با ابعاد بزرگ و باز. حذف دیوارهای کلاس‌های مجاور و ایجاد فضای بزرگ‌تر.	تنظیم اندازه فضاها	
(Esmaeili et al., 2019) (Kenn, 2001) (Kreeta, 2020) (Mahmoudi, 2018)	مبلمان متحرک، پاسخگو به چند فعالیت گوناگون (چند عملکردی). کلاس بدون میز و تریبون مشخص شده برای دانش‌آموزان و معلمان. چیدن صندلی‌ها به صورت دایره‌ای شکل.	ثابت نبودن اجزاء داخلی	تنظیم فضای یادگیری
(Azemati et al., 2016) (Malek, 2012) (Mardumi & Delshad, 2010) (Mahmoudi, 2018)	تغییر فضای کلاس برای فعالیت‌های گروهی و فردی. استفاده مجدد فضا و اختصاص فعالیت‌های جدید به آن بدون تغییر زیربنا. قابلیت تغییر و تبدیل فضاها و انطباق عملکردها، رفتارها و فعالیت‌های مختلف. ایجاد حال عمومی.	امکان ترکیب متنوع اجزاء	
(Ehrenkrantz, 1999) (Stone, 2001) (Mahmoudi, 2018) (Qureshi Gologahi et al., 2022)	استفاده از فضاهایی با امکان تقسیم شدن با دیوارهای سبک و قابل حمل. حوزه‌بندی عملکردهای فضایی برای گروه‌های مختلف در ابعاد متفاوت. گروه‌بندی فضاها به صورت لایه‌لایه و چند شاخه‌ای. قابلیت تفکیک، تقسیم و چند عملکردی کردن کلاس‌ها با پارتیشن.	تفکیک فضاها (بدون تغییر زیربنا)	تغییر فضای یادگیری
(Mahmoudi, 2018)	استفاده از عناصر سازه‌ای قابل توسعه.	اضافه کردن به زیربنا	

با معرفی و شناسایی توصیه‌های طراحی بر اساس نظریه ویگوتسکی و نیز معیارهای طراحی متأثر از مفهوم انعطاف‌پذیری در این گام تلاش می‌شود تا میزان هماهنگی و انطباق آن‌ها را بررسی کرد. بدین منظور توصیه‌های طراحی مفهوم انعطاف‌پذیری (جدول ۲) را مبنا قرار داده و تلاش می‌شود تا مواردی همسو و معادل آن‌ها از میان توصیه‌های طراحی ویگوتسکی شناسایی شود.

۵-۱. انطباق مؤلفه تنوع‌پذیری و توصیه‌های نظریه ویگوتسکی

در توصیه‌های طراحی فضای یادگیری مبتنی بر نظریه ویگوتسکی به طراحی پلان باز و منعطف اشاره شده است (Shafaei, 2017; Leiringer & Cardellino, 2011) که با توصیه طراحی پلان باز در مؤلفه تنوع‌پذیری منطبق است (Stone, 2001; Barrett & Yufan, 2009). همچنین در میان توصیه‌های هر دو دسته به طراحی کلاس L شکل اشاره شده است. می‌توان «طراحی فضا با ساختار و مبلمان اجتماع‌پذیر در داخل و حیاط مدرسه» را از نظریه ویگوتسکی (Abbaszadeh Diz et al., 2020; Celen, 2003). همسو با ایجاد فضای فعال جمعی و چند منظوره دانست که در مفهوم تنوع‌پذیری آمده است (Mardumi & Mahmoudi, 2018; Delshad, 2010)؛ چراکه در هر دو بر ایجاد فضاهایی با قابلیت فعالیت اجتماعی تأکید شده است. به همین ترتیب معیار «دسترسی آسان و خوانا» از مؤلفه تنوع‌پذیری و برخی از توصیه‌های نظریه ویگوتسکی که هر دو به ایجاد مسیرهای ارتباطی عریض و تبدیل آن‌ها به فضاهای یادگیری و مکان‌هایی برای برقراری ارتباط میان دانش‌آموزان اشاره داشته و ایجاد فضاهایی برای یادگیری در فضای باز و نیمه‌باز مدرسه را پیشنهاد می‌کنند، با یکدیگر قابل انطباق هستند.

در (جدول ۳) میزان ارتباط توصیه‌های طراحی بر اساس نظریه ویگوتسکی و توصیه‌های طراحی برای مؤلفه تنوع‌پذیری (شامل معیارهای طراحی پلان، دسترسی آسان، تنظیم اندازه فضاها) نشان داده شده و دیده می‌شود که توصیه‌های طراحی نظریه ویگوتسکی به ویژه با دو معیار «طراحی پلان» و «دسترسی آسان و خوانا» همخوانی دارند؛ به عبارتی توجه به این دو معیار و به کارگیری توصیه‌های آن‌ها در طراحی می‌تواند همسو با خواسته‌های طراحی در نظریه ویگوتسکی باشد و نیل به اهداف یادگیری در این نظریه را مقدر سازد.

۵-۲. انطباق مؤلفه تطبیق‌پذیری و توصیه‌های نظریه ویگوتسکی

با بررسی همپوشانی و انطباق میان توصیه‌های به دست آمده از نظریه ویگوتسکی و مؤلفه تطبیق‌پذیری (جدول ۴) می‌توان بیان کرد، در میان توصیه‌های هر دو مفهوم به چیدمان صندلی‌ها به صورت دایره یا اشکالی نظیر U (Esmaili et al., 2019; Yeliz, 2016; Saif, 2022; Peter C, 2007; Rook et al., 2015) یا ثابت نبودن محل تخته و تریبون و نیز استفاده از مبلمان متحرک و قابل تغییر اشاره شده (Azemati et al., 2016; Abbaszadeh Diz et al., 2020; Esmaili et al., 2019; Rook et al., 2015; Mahmoudi, 2018) و در حقیقت هر دو مفهوم بر مبلمان متحرک و منعطف برای انطباق با فعالیت‌های متنوع کلاس تأکید دارند. بر این اساس می‌توان گفت توصیه‌های طراحی نظریه ویگوتسکی با معیار «ثابت نبودن اجزاء داخلی» در مفهوم انعطاف‌پذیری انطباق دارند. از سوی دیگر در نظریه ویگوتسکی بر مواردی نظیر «ایجاد ایستگاه‌های یادگیری مشارکتی در کنار کلاس‌های درس» تأکید شده (Abbaszadeh Diz et al., 2019; Leiringer & Cardellino, 2011) که با توصیه ایجاد حال عمومی در مؤلفه تطبیق‌پذیری مطابق است (Azemati et al., 2016; Mardumi & Delshad, 2010; Mahmoudi, 2018). همچنین هر دو مفهوم ایجاد فضاهایی برای فعالیت‌های گروهی را توصیه می‌کنند. به این ترتیب می‌توان بیان کرد توصیه‌های طراحی نظریه ویگوتسکی با معیار «امکان ترکیب متنوع اجزاء» از مؤلفه تطبیق‌پذیری هماهنگ بوده و منطبق هستند.

با بررسی ارتباط میان ۲ معیار از مؤلفه تطبیق‌پذیری (ثابت نبودن اجزاء داخلی، امکان ترکیب متنوع اجزاء) و توصیه‌های طراحی نظریه ویگوتسکی می‌توان بیان کرد که هر دوی آن‌ها به ویژه معیار «ثابت نبودن اجزاء داخلی» با توصیه‌های طراحی نظریه

ویگوتسکی همسو هستند. به عبارتی آنگاه که هدف طراحی فضاهای آموزشی بر اساس نظریه ویگوتسکی باشد، می‌توان از توصیه‌های مستخرج از مؤلفه تطبیق‌پذیری مفهوم انعطاف‌پذیری استفاده کرد.

۳-۵. انطباق مؤلفه تغییرپذیری و توصیه‌های نظریه ویگوتسکی

با بررسی مجدد و واکاوی توصیه‌های طراحی نظریه ویگوتسکی و مؤلفه تغییرپذیری می‌توان بیان کرد مانند توصیه نظریه ویگوتسکی و تأکید آن بر «تقسیم فضاها با دیوار متحرک» (Shafaei, 2017) در معیار تغییرپذیری نیز به قابلیت تفکیک و تقسیم فضاها با دیوارهای سبک و قابل حمل (پارتیشن) اشاره شده است (Mahmoudi, 2018; Ehrenkrantz, 1999; Stone, 2001). به بیانی ساده نظریه ویگوتسکی و مفهوم انعطاف‌پذیری بر سهولت تغییر در فضاها جهت انطباق با فعالیت‌های مختلف اشاره دارند. به طور کلی با توجه به (جدول ۵) که میزان هماهنگی میان توصیه‌های طراحی نظریه ویگوتسکی و معیارهای مؤلفه تغییرپذیری در آن بررسی شده است، می‌توان گفت از میان معیارهای تغییرپذیری، توصیه‌های معیار «تفکیک فضاها بدون تغییر زیربنا» با توصیه‌های طراحی نظریه ویگوتسکی مطابقت دارد.

جدول ۳: ارتباط میان توصیه‌های طراحی نظریه ویگوتسکی و مؤلفه تنوع‌پذیری از مفهوم انعطاف‌پذیری

نظریه ویگوتسکی	تنوع‌پذیری در مفهوم انعطاف‌پذیری	
	توصیه‌های طراحی	معیارها
طراحی پلان باز، منعطف و یکپارچه.	→	طراحی پلان باز.
طراحی کلاس‌های درس به صورت L شکل.	→	پلان کلاس L شکل چاق.
طراحی فضا با ساختار و مبلمان اجتماع‌پذیر در داخل و حیاط مدرسه.	→	ایجاد فضاهای فعال (جمعی و چندمنظوره) و غیرفعال (شخصی). پلان و حجم بنای چند عملکردی و چندمنظوره.
پراکندگی فضای سبز بیرون در بین فضای داخل.	→	حیاط مدرسه منعطف و ترکیب فضای باز و بسته با آن‌ها.
-		طراحی فضاهایی برای نشستن گروهی در حیاط.
-		ایجاد محیط‌های برای فعالیت‌های اجتماعی، مرکزگرا و مرکزگریز.
طراحی گره فعالیت بین مسیرها و عدم استفاده از راهروهای طولانی، فرصت تعاملات اجتماعی را افزایش می‌دهد.	→	زنده کردن مسیرهای ارتباطی و فضاهای انتقالی، ترکیب راهروها و تبدیل آن‌ها به فضای یادگیری و تعاملات اجتماعی.
استفاده از راهروهای عریض و ایجاد فضای مشاع.		
طراحی محیط‌های یادگیری با پیش‌بینی محل نشستن در راهروها و پله‌ها.	→	ایجاد محیط‌های یادگیری در فضاهای نیمه‌باز.
-		احساس باز بودن فضا و گسترش میدان دید، سهولت حرکت در فضا.
-		راهروهای نرم و شکسته و با حالت‌های متفاوت.
کلاس‌های درس بزرگ.	→	فضاها با ابعاد بزرگ و باز.
-		پیش‌بینی تغییر پلان و وسعت فضا برای جمعیت‌های مختلف.
-		حذف دیوارهای کلاس‌های مجاور و ایجاد فضای بزرگ‌تر.

جدول ۴: ارتباط میان توصیه‌های طراحی نظریه ویگوتسکی و مؤلفه تطبیق‌پذیری از مفهوم انعطاف‌پذیری

نظریه ویگوتسکی توصیه‌های طراحی	تطبیق‌پذیری در مفهوم انعطاف‌پذیری	
	توصیه‌های طراحی	معیارها
انعطاف‌پذیری مبلمان برای انطباق با تغییرات در سبک‌های تدریس.	→	مبلمان متحرک، پاسخگو به چند فعالیت گوناگون (چند عملکردی).
صندلی‌های قابل تنظیم و ارگونومیک.		
مکان بخصوصی برای تریبون و تخته وجود ندارد و از هر طرف کلاس استفاده می‌شود.	→	کلاس بدون میز و تریبون مشخص شده برای دانش‌آموزان و معلمان.
چیدن صندلی‌ها به صورت دایره U و O و خوشه‌ای.	→	چیدن صندلی‌ها به صورت دایره‌ای شکل.
قرارگیری دانش‌آموزان به صورت گروهی برای مباحث یادگیری مشارکتی.	→	تغییر فضای کلاس برای فعالیت‌های گروهی و فردی.
کتابخانه، مجهز به فضای گروهی و انفرادی.		
ایجاد ایستگاه‌های یادگیری مشارکتی در کنار کلاس.	→	ایجاد هال عمومی.
-		استفاده مجدد فضا و اختصاص فعالیت‌های جدید به آن بدون تغییر زیربنا.
-		قابلیت تغییر و تبدیل فضاها و انطباق عملکردها، رفتارها و فعالیت‌های مختلف.

جدول ۵: ارتباط میان توصیه‌های طراحی نظریه ویگوتسکی و مؤلفه تغییرپذیری مفهوم انعطاف‌پذیری

نظریه ویگوتسکی توصیه‌های طراحی	تغییرپذیری در مفهوم انعطاف‌پذیری	
	توصیه‌های طراحی	معیارها
ایجاد فعالیت‌های متفاوت نسبت به داخل کلاس در مکان‌های متنوع خارج از کلاس.	→	حوزه‌بندی عملکردهای فضایی برای گروه‌های مختلف در ابعاد متفاوت.
		گروه‌بندی فضاها به صورت لایه‌لایه و چند شاخه‌ای.
تقسیم فضاها با دیوارهای متحرک.	→	قابلیت تفکیک، تقسیم و هم ترکیب و چند عملکردی کردن کلاس‌ها به کمک پارتیشن.
		استفاده از فضاهایی با امکان تقسیم شدن با دیوارهای سبک و قابل حمل.
-		استفاده از عناصر سازه‌ای قابل توسعه.

۶. بحث

با مرور دوباره جداول ۳ تا ۵، همپوشانی روشنی میان برخی معیارهای مفهوم انعطاف‌پذیری و توصیه‌های طراحی نظریه ویگوتسکی دیده می‌شود (شکل ۷)؛ در جمع‌بندی و بر اساس سه معیار تنوع‌پذیری، تطبیق‌پذیری و تغییرپذیری از مفهوم انعطاف‌پذیری می‌توان بیان کرد:

- تنوع‌پذیری: میان معیارهای این مؤلفه و توصیه‌های طراحی نظریه ویگوتسکی بیشترین همپوشانی و مطابقت یافت می‌شود؛ به نحوی که هر ۳ معیار تنوع‌پذیری به ویژه (طراحی پلان، دسترس آسان و خوانا) توصیه‌هایی هم‌سو با توصیه‌های نظریه ویگوتسکی بیان می‌کنند. به این ترتیب در هر دو مفهوم به الف. طراحی پلان باز و منعطف، ب. مسیرهای ارتباطی زنده و ج. اندازه بزرگ فضاها اشاره شده است.
- تطبیق‌پذیری: میان هر دو معیار تطبیق‌پذیری (امکان ترکیب متنوع اجزاء و به ویژه ثابت نبودن اجزا داخلی) و

توصیه‌های طراحی نظریه ویگوتسکی توصیه‌های مشترکی وجود دارد؛ و هر دوی این مفاهیم بر ایجاد مبلمان قابل انطباق و متحرک برای سبک‌های مختلف تدریس و نیز در نظر گرفتن فضاهایی برای یادگیری مشارکتی به منظور برقراری تعاملات اجتماعی میان دانش‌آموزان تأکید دارند.

۳. تغییرپذیری: میان توصیه‌های طراحی مفهوم تغییرپذیری و نظریه ویگوتسکی، نسبت به مؤلفه‌های دیگر از مفهوم انعطاف‌پذیری مشابهت‌های کمتری یافت شد. در این باره می‌توان به تأکید نظریه ویگوتسکی و معیار (تفکیک فضاها بدون تغییر زیر بنا) بر ایجاد فضاهای چند عملکردی و حوزه‌بندی شده اشاره کرد.

پژوهش‌های پیشین به طور محدود به ارائه راهکارهای طراحی بر اساس نظریه ویگوتسکی و در دامنه‌ای وسیع‌تر در خصوص مفهوم انعطاف‌پذیری پرداخته‌اند؛ ولی در این پژوهش‌ها کمتر تلاش شده تا ارتباط یا میزان هماهنگی توصیه‌های نظریه ویگوتسکی و مفهوم انعطاف‌پذیری را بررسی کنند. حتی اگر مفهوم انعطاف‌پذیری در منظومه فکری دیگری با جهت‌گیری‌ها و رویکردهای دیگری مطرح شده باشد؛ اما نتایج این پژوهش نشان دادند توجه و به کارگیری توصیه‌ها یا راهکارهای مفهوم انعطاف‌پذیری در طراحی معماری فضاهای آموزشی همان برون‌داد یا نتایجی را در پی دارد که آموزش بر اساس نظریه ویگوتسکی در پی آن است. مرور ساده در ادبیات موضوع نشان می‌دهد گستره، تنوع و دامنه نمونه‌ها، گزینه‌ها و پیشنهاداتی که بر اساس مفهوم انعطاف‌پذیری در حوزه طراحی و معماری مطرح شده، در مقایسه با نظریه ویگوتسکی بیشتر است؛ لذا نتایج این پژوهش کمک می‌کند تا بتوان از توصیه‌ها و راهکارهایی که بر اساس مفهوم انعطاف‌پذیری مطرح شده و از تنوع بیشتری برخوردارند، در جهت طراحی فضاهای آموزشی مبتنی بر نظریه ویگوتسکی استفاده کرد.

شکل ۷: تطبیق توصیه‌های طراحی نظریه ویگوتسکی و مفهوم انعطاف‌پذیری

۷. نتیجه‌گیری

محیط مدرسه به عنوان جامعه کوچکی که دانش‌آموزان بخشی از زندگی خود را در آن سپری می‌کنند، نقش فعالی در فرآیند آموزش دارد؛ همچنین مطالعات نشان داده‌اند ویژگی‌های کالبدی فضای یادگیری، بر عملکرد دانش‌آموز و اثربخشی آموزش تأثیری مثبت دارد. در نتیجه یادگیری به معماری مطلوب و فضای یادگیری مناسب نیاز دارد.

در این پژوهش سعی بر آن بود تا میزان انطباق و همپوشانی راهکارهای طراحی فضاهای آموزشی با تأکید بر نظریه ویگوتسکی و توصیه‌های طراحی که در مفهوم انعطاف‌پذیری ارائه شده‌اند؛ بررسی شود؛ تا طراحان بتوانند از این توصیه‌ها به منظور افزایش میزان یادگیری دانش‌آموزان استفاده کنند. برای دستیابی به این هدف توصیه‌های طراحی نظریه ویگوتسکی استخراج شده و نیز بر اساس ادبیات موضوع سه مؤلفه «تنوع‌پذیری»، «تطبیق‌پذیری» و «تغییرپذیری» و معیارهای هر یک به عنوان راهکارهای طراحی از مفهوم انعطاف‌پذیری شناسایی شدند. در گام بعد مؤلفه‌های مفهوم انعطاف‌پذیری مبنا قرار داده شده و میزان هماهنگی و انطباق هر یک از توصیه‌های طراحی نظریه ویگوتسکی با آن‌ها بررسی شد. بررسی‌ها همپوشانی روشنی میان برخی از توصیه‌های نظریه ویگوتسکی و دو مؤلفه تنوع‌پذیری و تطبیق‌پذیری نشان می‌دهند؛ به این ترتیب که مؤلفه تنوع‌پذیری و هر سه معیار آن «طراحی پلان»، «دسترسی آسان و خوانا» و «تنظیم اندازه فضاها»، مانند برخی از توصیه‌های نظریه ویگوتسکی بر طراحی پلان باز، زنده کردن مسیرهای ارتباطی و فضاها با ابعاد بزرگ تأکید دارد. به همین صورت توصیه‌های هر دو معیار مؤلفه تطبیق‌پذیری «ثابت نبودن اجزا داخلی» و «امکان ترکیب متنوع اجزاء»، با توصیه‌های نظریه ویگوتسکی (نظیر انعطاف‌پذیری مبلمان برای انطباق با تغییرات در سبک‌های تدریس و ایجاد ایستگاه‌های یادگیری مشارکتی) هم‌سو هستند؛ همچنین از میان دو معیار تغییرپذیری، معیار «تفکیک فضاها بدون تغییر زیربنا»، مانند توصیه‌های نظریه ویگوتسکی بر قابلیت تفکیک و تقسیم فضاها به کمک پارتیشن تأکید دارد. با نگاهی دقیق‌تر و بررسی جزئی‌تر میان توصیه‌های نظریه ویگوتسکی و توصیه‌های سه مؤلفه انعطاف‌پذیری می‌توان به راهکارهای مشترکی میان نظریه و مفهوم مذکور برای طراحی فضاهای آموزشی رسید. توصیه‌های برآمده از این تطابق‌ها از جمله شامل: ۱. مبلمان قابل انطباق و متحرک. توجه به مبلمان قابل تغییر با موضوع تدریس و امکان چیدمان خوشه‌ای، دایره‌ای و گروهی صندلی‌ها؛ ۲. پلان باز و منعطف. طراحی پلان باز، یکپارچه و منعطف، تأکید بر فرم L شکل کلاس‌های درس و ترکیب فضای داخل با فضای سبز بیرون؛ ۳. فضای چند عملکردی: استفاده از دیوارهای متحرک و ایجاد فضاهایی که قابلیت تفکیک، تقسیم و ترکیب برای فعالیت‌های گوناگون را داشته باشد؛ ۴. اندازه بزرگ فضاها: تأکید بر تناسب بزرگ کلاس‌ها و فضاهای آموزشی به منظور امکان ایجاد تغییر در چیدمان مبلمان؛ ۵. مسیرهای ارتباطی زنده: عریض کردن راهروها و ترکیب آن‌ها به منظور ایجاد فضاهایی برای یادگیری و برقراری تعاملات اجتماعی میان دانش‌آموزان و ۶. فضای یادگیری مشارکتی: در نظر گرفتن فضاهایی چون هال اجتماعی، ایستگاه‌های یادگیری مشارکتی به منظور برقراری فعالیت‌های گروهی میان دانش‌آموزان.

در مجموع نتایج پژوهش نشان داد تطابق میان توصیه‌های طراحی مبتنی بر نظریه ویگوتسکی و مفهوم انعطاف‌پذیری مشهود و قابل درک است. گرچه مفهوم انعطاف‌پذیری دامنه گسترده‌ای حتی خارج از حوزه آموزش دارد؛ اما غالب توصیه‌ها و راهکارهایی که برای طراحی معماری فضاهای آموزشی پیشنهاد می‌دهد، همسو با خواسته‌ها و اهداف نظریه یادگیری ویگوتسکی هستند. نتایج این پژوهش نشان داد، آنگاه که هدف طراحی افزایش میزان یادگیری دانش‌آموزان متأثر از آراء و دیدگاه‌های مطرح در نظریه ویگوتسکی باشد، می‌توان از توصیه‌ها و راهکارهای طراحی بر اساس مفهوم انعطاف‌پذیری استفاده کرد. اهمیت موضوع از آن جهت است که با توجه به تنوع و تعدد تحقیقات در باب مفهوم انعطاف‌پذیری، پیشنهادات و راهکارهایی گسترده‌تر و با تنوع بیشتر برای طراحی معماری فضاهای آموزشی بر اساس نظریه ویگوتسکی در دسترس خواهند بود.

مشارکت نویسندگان

همه نویسندگان در گردآوری و تجزیه و تحلیل داده‌ها و پیش‌نویس نسخه خطی مشارکت داشته‌اند. همه نویسندگان نسخه نهایی را خوانده و تأیید کرده‌اند.

فهرست منابع

- Abbaszadeh Diz, F., Rashid Kolvir, H., & Rezaeisharif, A. (2020). Identifying the components of school physical environment with participatory learning approach (Case study: Boys' middle schools of Tabriz). *Technology of Education Journal (TEJ)*, 14(2), 455-465. [in Persian]
- عباس‌زاده‌دیز، فاطمه؛ رشیدکلویر، حجت‌اله و رضایی شریف، علی. (۱۳۹۹). شناسایی مؤلفه‌های محیط کالبدی مدارس با رویکرد یادگیری مشارکتی نمونه موردی: مدارس پسران دوره اول متوسطه شهر تبریز. فناوری آموزش. ۱۴(۲)، ۴۶۵-۴۵۵.
- Abbaszadeh Diz, F., Rashid Kolvir, H., & Rezaeisharif, A. (2019). Analysis of Student Satisfaction from Physical Components of School with an Emphasis on Cooperative Learning Case Study: Boys' Secondary Schools in Tabriz. *Journal of Architecture and Urban Planning*, 11(23): 51-71. [in Persian]
- عباس‌زاده‌دیز، فاطمه؛ رشیدکلویر، حجت‌اله و رضایی شریف، علی. (۱۳۹۸). تحلیل بر رضایتمندی دانش‌آموزان از مؤلفه‌های کالبدی مدرسه با تأکید بر یادگیری مشارکتی بررسی موردی: مدارس پسرانه دوره اول متوسطه تبریز. نامه معماری و شهرسازی. ۱۱(۲۳)، ۷۱-۵۱.
- Aini Far, A. (2003). A model for analysis of flexibility in traditional Iranian housing. *Fine arts*. 64-77. [in Persian]
- عینی فر، علیرضا. (۱۳۸۲). الگویی برای تحلیل انعطاف‌پذیری در مسکن سنتی ایران. هنرهای زیبا. ۶۴-۷۷.
- Alzahrani, I. (2003). The Role of the Constructivist Learning Theory and Collaborative Learning Environment on Wiki classroom, and the Relationship between Them.
- Arghiani, M., Feizi, M., & Yazdanfar, A. (2017). Effect of physical dimensions of classroom on Promotion of Active Participation in the Learning Process. *Technology of Education Journal (TEJ)*, 11(2): 109-123. [in Persian]
- ارغیانی، مصطفی؛ فیضی، محسن و یزدان‌فر، عباس. (۱۳۹۶). تأثیر ابعاد فیزیکی کلاس بر ارتقاء مشارکت دانش‌آموزان در فرآیند یادگیری فعال. فناوری آموزش. ۱۱(۲)، ۱۲۳-۱۰۹.
- Azemati, H., Aminifar, Z., & Pourbagher, S. (2016). spatial Layout Pattern of New Schools based on the Principles of Islamic Schools, to Improving Students Learning. *Naqshejahan*, 6 (2):16-23. [in Persian]
- عظمتی، حمیدرضا؛ امینی‌فر، زینب و پورباقر، سمیه. (۱۳۹۵). الگوی چیدمان فضای مدارس نوین مبتنی بر اصول مدارس اسلامی در راستای ارتقاء یادگیری افراد. نقش جهان. ۱۶-۲۳.
- Azemati, H., Aminifar, Z., & Pourbagher, S. (2018). Effective Environmental Factors on Designing Productive Learning Environments. *Armanshahr Architecture & Urban Development*. 11(22):1-8.
- Bodrova, E., & Leong, D. J. (2007). *Tools of the mind: the Vygotskian approach to early childhood education* (2nd ed).
- Barrett, P., & Yufan, Z. (2009). *Optimal Learning Spaces Design Implications for Primary Schools*. SCRI Research Report.
- Barrett, P., Davies, F., Zhang, Y., & Barrett, L. (2015). The impact of classroom design on pupils' learning: Final results of a holistic, multi-level analysis. *Building and Environment*. 89: 118-133.
- Bredenkamp, S. (2014). *Effective practices in early childhood education: Building a foundation* (2nd ed).
- Chan. (1996). *Environmental Impact on Student Learning*. Department of Educational Leadership College of Education Valdosta State University Valdosta, Georgia.
- Celen, p. (2003). The effects of spatial layouts on students' interactions in middle schools: multiple case analysis. A dissertation submitted to the Graduate Faculty of North Carolina State University in partial fulfillment of the requirements for the Degree of Doctor of Philosophy.
- Crain, W. (2015). *Theories of Development (concepts and applications)*. Translation by Gholamreza Khoynjad & Alireza Rajaei. Tehran: Rushd. [in Persian]
- کرین، ویلیام. (۱۳۹۵). نظریه‌های رشد (مفاهیم و کاربردها). ترجمه غلامرضا خوی‌نژاد و علیرضا رجایی. تهران: رشد.
- Davarpanah, A. (2019). The role of architectural characteristics of environment and attachment to educational place in predicting social adjustment of students. *Journal of Educational Psychology Studies*, 16(35), 53-82. [in Persian]
- داورپناه، ابوسعید. (۱۳۹۸). مطالعه تطبیقی اندیشه‌های ویگوتسکی و برونر در باب فرآیندهای یاددهی-یادگیری. مجله مطالعات روانشناسی تربیتی. ۱۶(۳۵)، ۸۲-۵۳.
- Dibaei Saber, M., & Tahmaseb Zadeh Sheghlar, D. (2021). Explain the dimensions and indicators of participatory learning culture in the high school curriculum. *Research in Curriculum Planning*, 2(34): 1350151. [in Persian].
- دیباپی صابر، محسن و طهما سب‌زاده شیخ‌لار، داود. (۱۴۰۰). تبیین ابعاد و شاخص‌های فرهنگ یادگیری مشارکتی در برنامه درسی دوره

متوسطه. پژوهشی در برنامه‌ریزی درسی. ۲(۳۴)، پیاپی ۷۰، ۱۳۵-۱۵۱.

- Ehrenkrantz, E. (1999). Planning for Flexibility, Not Obsolescence.
- Erbil, D. G. (2020). A Review of Flipped Classroom and Cooperative Learning Method Within the Context of Vygotsky Theory. *Frontiers in Psychology*, 11, 1157.
- Eskandari Torbaghan, Z., Hoseingholizadeh, R., & Kamelina, H. (2020). A conceptual framework for designing the physical space of the primary schools based on the collaborative learning theory. *Journal of Educational Innovations*, 18(4), 27-52. [in Persian]
- اسکندری‌تربقان، زهرا؛ حسینیقلی‌زاده، رضوان و کامل‌نیا، حامد. (۱۳۹۸). ارائه چارچوب مفهومی برای طراحی فضای فیزیکی مدرسه‌های ابتدایی بر مبنای نظریه یادگیری مشارکتی ویگوتسکی. *نواآوری‌های آموزشی*. ۱۸(۴)، ۲۷-۵۲.
- Esmaeili, A., shahcheraghi, A., & Habib, F. (2021). Explaining the conceptual model of the influence of flexible architecture with admiration of students in the yard and hallway in elementary school. *Journal of Architectural Thought*, 5(10): 138-149. [in Persian]
- اسماعیلی، اعظم؛ شاهچراغی، آزاده و حبیب، فرح. (۱۴۰۰). تبیین مدل مفهومی تأثیر معماری انعطاف‌پذیر بر رفتار اجتماعی دانش‌آموزان در حیاط و راهرو در مدارس ابتدایی. *دوفصلنامه اندیشه معماری*. ۵(۱۰)، ۱۳۸-۱۴۹.
- Esmaeili, A., Shahcheraghi, A., & Habib, F. (2019). Analysis of the impact of the flexible internal architecture on the students' personal space at schools. *Journal of Educational Innovations*, 18(2), 147-161. [in Persian]
- اسماعیلی، اعظم؛ شاهچراغی، آزاده و حبیب، فرح. (۱۳۹۸). واکوی تأثیر معماری داخلی انعطاف‌پذیر بر تعیین فضای شخصی دانش‌آموزان در مدرسه. *فصلنامه نواآوری‌های آموزشی*. ۱۷(۷۰)، ۱۶۱-۱۴۷.
- Eziyi, I., Oluwole, A., & Abraham, O. (2017). A study of students' perception of the learning environment: a case study of Department of Architecture, Covenant University, Ota Ogun State. *Proceedings of INTED2017 Conference, Valencia, Spain*.
- Fathi, M. (2019). Theory of Social Constructivism and Its Implications for the Learning and Teaching Process. *survey in teaching humanities*, 4(15):87-100. [in Persian]
- فتحی، محمدرضا. (۱۳۹۸). نظریه سازنده‌گرایی اجتماعی و دلالت‌های آن برای فرآیند یادگیری و تدریس. *مجله پویا در آموزش علوم انسانی*. ۴(۱۵)، ۸۷-۱۰۰.
- Faraji, A., & Nouri, F. (2018). Architectural solutions in improving the flexibility of space in interior architecture. *Architecture Journal*, 2(12): 1-6. [in Persian]
- فرجی، اسما و نوری، فاطمه. (۱۳۹۸). راهکارهای معمارانه در ارتقاء انعطاف‌پذیری فضا در معماری داخلی. *معماری شناسی*. ۲(۱۲)، ۱-۶.
- Fardanesh, H. (1998). Educational design from the perspective of behaviorism, cognitivism, constructivism and humanism in the educational system. *Al-Zahra Human Sciences*, 7-8(25-24), 102-120. [in Persian]
- فردانش، هاشم. (۱۳۷۷). طراحی آموزشی از منظر رویکردهای رفتارگرایی، شناخت‌گرایی و ساخت‌گرایی. *علوم انسانی دانشگاه الزهراء (س)*. ۲۴(۷) ۱۲۰-۱۰۲.
- Feli, Sh., & Soltanzadeh, H. (2016). experience of the purpose of flexibility in Islamic era schools case study: schools of Qazvin. *journal of studies on iranian islamic city*, 7(25): 17-27. [in Persian]
- فعلی، شیما و سلطان‌زاده حسین. (۱۳۹۵). کاربرد مفهوم انعطاف‌پذیری در مدارس دوره اسلامی (مطالعه موردی: مدارس شهر قزوین). *مطالعات شهر ایرانی اسلامی*. ۷(۲۵)، ۱۷-۲.
- Fox, E., & Riconscente, M. (2008). Metacognition and Self-Regulation in James, Piaget, and Vygotsky. *Educational Psychology Review*, 20 (4): 373-389.
- Gajdamaschko, N. (2015). Vygotsky's Sociocultural Theory.
- Gajdamaschko, N. (2011). Lev Semenovich Vygotsky 1896–1934 Psychologist Author of Cultural-Historical Theory of Human Development. This article is reproduced from the previous edition.2.
- Gauvain, M. (2019). Vygotsky's Sociocultural Theory. Reference Module in Neuroscience and Biobehavioral Psychology.
- Gauvain, M. (2008). Vygotsky's Sociocultural Theory.
- Gharavi Al-khansari, M. (2018). Strategies for Flexibility in Housing in Response to Changing Family Patterns. *Soffeh*, 28(3), 27-50. [in Persian]
- غروی الخوانساری، مریم. (۱۳۹۷). راهکارهایی برای انعطاف‌پذیری مسکن معاصر با توجه به تغییرات الگویی خانواده در طی زمان. *صفه*. ۲۸(۸۲)
- Ghasemi Ariani, M., & Mirdad, F. (2016). The Effect of School Design on Student Performance. *International Education Studies*. 175-181.
- Holbrook, M., Vera., & John, S. (2012). Vygotsky & sociocultural approaches to teaching and learning. *Educational Psychology*. 7
- Hosseini, B., Babaei, B., & Poorhamzeh, M. (2014). Ameliorating students' satisfaction of the classroom by retrieving design

- factors, 6 (8):140-148. [in Persian]
- حسینی، باقر؛ بابایی، بهمن و پورحمزه، محسن. (۱۳۹۳). افزایش رضایتمندی کودکان از کلاس درس بوسیله بهبود عوامل کالبدی طراحی کلاس. دو فصلنامه معماری شهرسازی و هنر. ۶(۸).
- Jeffrey, A., & Lackney. (1994). Educational Facilities: The Impact and Role of the Physical Environment of the School on Teaching, Learning and Educational Outcomes. Center for Architecture and Urban Planning Research Books. 10.
- Kenn, F. (2001). Building Better Outcomes: The Impact of School Infrastructure on Student Outcomes and Behaviour.
- Kozulin, A. (2015). Vygotsky's Theory of Cognitive Development. International Encyclopedia of the Social & Behavioral Sciences, 2nd edition. 25.
- Kozulin, A. (2002). Vygotsky's psychology, the course, and evolution of thoughts. Translator by Habibullah Qasimzadeh. Tehran: Aghaz. [in Persian]
- کوزولین، الکس. (۱۳۸۱). روان‌شناسی ویگوتسکی سیر و تحول اندیشه‌ها. ترجمه حبیب‌الله قاسم‌زاده. تهران: انتشارات آگاه.
- Kreeta, N., (2020). The best guess for the future?' Teachers' adaptation to open and flexible learning environments in Finland. Education Inquiry.
- Lewinski, P. (2015). Effects of classrooms' architecture on academic performance in view of telic versus paratelic motivation: a review. Front. Psychol. 6(746).
- Leiringer, R., & Cardellino, P. (2011). 'Schools for the twenty-first century: school design and educational transformation', British Educational Research Journal, 37(6): 915-934.
- Lourenço, O. (2012). Piaget and Vygotsky: Many resemblances, and a crucial difference. New Ideas in Psychology. 30: 281-295.
- Mackaway, J. A., Winchester-Seeto, T., Coulson, D., & Harvey, M. (2011). Practical and Pedagogical Aspects of Learning Through Participation: the LTP Assessment Design Framework. Journal of University Teaching & Learning Practice. 8(3).
- Mardumi, K., & Delshad, M. (2010). Flexible learning environment (experiential child world, changeable educational system). Architecture and Urban Planning of Iran (JIAU), 1(1):109-118. [in Persian]
- مردمی، کریم و دلشاد مهسا. (۱۳۸۹). محیط یادگیری انعطاف‌پذیر جهان کودک تجربه‌پذیر، سیستم آموزشی تغییرپذیر. انجمن علمی معماری و شهرسازی ایران. ۱(۱)، ۱۱۸-۱۰۹.
- Mahmoudi, M. (2018). Designing an educational space with a flexible approach. Tehran: Tehran University. [in Persian]
- محمودی، محمدمهدی. (۱۳۹۰). طراحی فضای آموزشی با رویکرد انعطاف‌پذیری. تهران: انتشارات دانشگاه تهران.
- Malek, N. (2012). Evaluating the component of flexibility in the schoolyard. Journal of American Science.
- Marilyna, A., Read, A., & Sugewere, J. (1999). Impact of space and color in the physical environment on preschool children's cooperative behavior. environment and behavior.
- Nazari, M., Bemanian, M. R., & Hosseinzadeh, M. (2018). Recognition Factors Affecting Flexibility Residential Spaces in Iranian Architecture at Qajar Era. Journal of Architectural Thought, 2(3), 65-82. [in Persian]
- نظری، مرزیه؛ بمانیان، محمدرضا و حسین‌زاده، مجتبی. (۱۳۹۷). بررسی عوامل مؤثر بر طراحی پلان انعطاف‌پذیر در خانه‌های ایرانی دوره قاجار، نمونه مورد بررسی: خانه‌های قاجار در اواخر دوران قاجاری. اندیشه معماری. ۲(۳)، ۸۲-۶۵.
- Niro, M. (2016). Dialogue-based learning based on socio-cultural theory. Teacher development. 36(1). [in Persian]
- نیرو، محمد. (۱۳۹۶). یادگیری برمدارگفت‌وگو بر مبنای نظریه اجتماعی فرهنگی. رشد معلم. ۳۶(۱).
- Stone, N. J. (2001). Designing effective study environments. Journal of Environmental Psychology. 21: 179-190.
- Ozayi, N., Ahmadi, Gh., & Azimpoor, E. (2021). The effect of perceptions of the learning environment and academic engagement on academic performance of secondary school male students: The mediating role of academic self-efficacy. Knowledge & Research in Applied Psychology, 22(1): 168-181. [in Persian]
- اوزاعی، نسرین؛ احمدی، غلامعلی و عظیم‌پور، احسان. (۱۴۰۰). تأثیر ادراک از محیط یادگیری و درگیری تحصیلی بر عملکرد تحصیلی دانش‌آموزان پسر دوره دوم متوسطه: نقش میانجیگری خودکارآمدی تحصیلی. دانش و پژوهش در روان‌شناسی کاربردی. ۲۲(۱)، ۱۶۸-۱۸۱.
- Pena, W., & parshall, S. (2001). problem seeking (Fourth Ed), NY: John Wiley and Sons.
- Peter C, L. (2007). The L-Shaped Classroom: A Pattern for Promoting Learning.
- Qureshi Gologahi, S. A., Rajabi Far, B., & Emadian, S. O. (2022). Investigating the Influential of Visual and Artistic Components of Flexible Physical Environment in Open Educational Spaces (Case study of All-Boys Elementary Schools in Mazandaran). Islamic Art Studies, 19(46), 372-392. [in Persian]
- قریشی‌گلوگاهی، ابوالقاسم؛ رجبی‌فر، بهنام و عمادیان، سیده‌علیا. (۱۴۰۱). واکاوی مؤلفه‌های بصری و هنری مؤثر در کالبد فیزیکی انعطاف‌پذیر فضاهای باز آموزشی (نمونه موردی مدارس ابتدایی پسرانه مازندران). نشریه مطالعات هنر اسلامی. ۱۹(۶۶)، ۳۷۲-۳۹۲.
- Razmara, A., & Momeni Mehroui, H. (2020). Analysis of Vygotsky's theory and its implications in higher education curriculum. Studies of Psychology and Educational Sciences, 6(3): 93-107. [in Persian]

- رزم‌آرا، علی و مومنی مهموئی، حسین . (۱۳۹۹). واکاوی نظریه ویگوتسکی و دلالت‌های آن در برنامه درسی آموزش عالی. مطالعات روانشناسی و علوم تربیتی. ۶(۳)، ۱۰۷-۹۳.
- Rook, M., Choi, K., & McDonald, S. (2015). Learning Theory Expertise in the Design of Learning Spaces: Who Needs a Seat at the Table?. *Journal of Learning Spaces*, 4(1):18-29.
- Saif, A. (2022). *Modern educational psychology*. Tehran: Doran. [in Persian]
- سیف، علی‌اکبر. (۱۴۰۱). روانشناسی پرورشی نوین. چاپ هفتم. تهران: نشر دوران.
- Shafaei, M. (2017). Design patterns of kids' spaces Focusing on enhancing their creativity. *Int. J. Architect. Eng. Urban Plan*, 27(1): 19-27.
- Shatrian, R. (2010). *Design and architecture of educational spaces*. Tehran: Shimai Danesh, Azar. [in Persian]
- شاطریان، رضا. (۱۳۸۹). طراحی و معماری فضاهای آموزشی. تهران: شیمای دانش، آذر.
- Takaya, K. (2008). Jerome Bruner's Theory of Education: From Early Bruner to Later Bruner, *Interchange*; V. 39(1): 1-19. 38.
- Torshabi, K. B., Akrami, G. R., & Aeinifar, A. R. (2021). Flexibility in Indigenous Rural Housing in Balochistan, Iran. *Journal of Architecture in Hot and Dry Climate*, 9(13), 103-118. [in Persian]
- ترشابی، کریم بخش؛ اکرمی، غلامرضا و عینی‌فر، علیرضا. (۱۴۰۰). انعطاف‌پذیری در مسکن بومی روستایی بلوچستان ایران. نشریه علمی معماری اقلیم گرم و خشک. ۹(۱۳)، ۱۱۷-۱۰۴.
- Vygotsky, L. S. (1978). *Mind in society*. Cambridge, MA: Harvard University Press.
- Vygotsky, L. S. (1986). *Thought and language*. Translation by Habibullah Qasimzadeh. Tehran: Aftab. [in Persian]
- ویگوتسکی، لو سمنوویچ. (۱۳۶۵). اندیشه و زبان چاپ اول. ترجمه حبیب‌الله قاسم‌زاده. تهران: نشر آفتاب.
- Wadsworth, B. (1999). *Piaget's Theory of cognitive development: an introduction for students of psychology and education*. Translator by Amir Amin Yazdi, Javad Salehi Faderdi. Mashhad: Press of Ferdowsi University of Mashhad. [in Persian]
- وادزورث، باری جی. (۱۳۷۸). روان‌شناسی رشد تحول شناختی و عاطفی از دیدگاه پیاژه. ترجمه امیر امین یزدی و جواد صالحی فدردی. مشهد: انتشارات دانشگاه فردوسی مشهد.
- Wilson, B. G., Teslow, J. L., & Taylor, L. (1993). Instructional design perspectives on mathematics education with reference to Vygotsky's theory of social cognition. *Focus on Learning Problems in Mathematics*, 15 (2 & 3): 65-86.
- Yeliz, T.) 2016(. Effective Learning Environment Characteristics as a requirement of Constructivist Curricula: Teachers' Needs and School Principals' Views. *International Journal of Instruction*, 9(2).